

Като общо правило за насъ Българи-тѣ, мислѣхъ, че по 7—8 часа на день, за внимателно учение ще е добро нѣщо. Оязи, кой-то учи по 7—8 часа на день, ако учи съ всичко-то си вниманіе, колко-то душа-та му е възможна да му даде, да не ся бои, че той не ще да стои високо въ свое-то си званіе. *Но забѣлѣжи добръ що говорѣхъ, това трѣбва да е толко внимателно и прѣддено учение, до колко-то вече умъ-тъ ти може да носи.* „Всичко-то вниманіе трѣбва да е тамъ; всичко друго трѣбва да е вѣнъ отъ ума ти.“ Всички-тѣ мисли трѣбва да сѣ съсрѣдоточени въ прѣдмѣта, кого-то учишь, както щеше да съсрѣдоточишь слънчеви-тѣ лъчи въ огнище-то (фокоса) на лещѣ-тѣ (двояко испѣкнѣло-то стѣкло), кога-то искашъ да придобіешъ огънь отъ слънчеви-тѣ зари. Не казвай, че прочитаніе разни повѣсти, или друго нѣщо, кое-то правишь за забавленіе, е учение; то не е учение.

За да ми ся не разбира криво, щѣ забѣлѣжѣхъ що мислѣхъ съ 7—8 часове на день. Съ това не искамъ да кажѣхъ, че като почнешъ отъ единъ часа, на примѣръ, да продължавашъ не прѣкъснато до 7-ый, 8-ый часъ; това щеше да е врѣдителенъ начинъ. Онова, кое-то искамъ да кажѣхъ е слѣдующе-то. Ти имашъ да учишь по 3—4 урока на день. Почни единъ и учи го 1—2 часа, тогава си почини за малко минути. Сетнѣ почни другъ, и го учи за 1—2 часа и тѣй нататѣкъ, до дѣ-то станѣтъ 7—8 часа на день. То ся знае, че една часть отъ уроци-тѣ ще учишь прѣдъ пладнѣ, а другѣ-тѣ слѣдъ пладнѣ. Слѣдъ всѣки урокъ да си почивашъ за малко минути, като правишь ако е възможно и нѣкои тѣлесни упражненія, или прочиташь нѣкоѣ леснѣ книгѣ или вѣстникъ. Или може да научишь и два урока безъ да почивашъ като учишь за